

tivets vederlagskrav, hvilket er udnyttet i såvel de gældende regler som i dette forslag til nye bestemmelser.

Vederlaget til aktionærerne i det indskydende selskab kan derfor i danske spaltninger ydes helt i aktier eller anpartar i de modtagende selskaber, helt i kontanter eller i en sammenblanding af disse to vederlagsformer, hvilket også fremgår af bemærkningerne til lov nr. 1060 af 23. december 1992, der oprindeligt gennemførte spaltningsdirektivet i dansk ret.

Ifølge spaltningsdirektivet ophører det indskydende selskab ved spaltningen. I direktivets artikel 25 gives der dog mulighed for at tillade spaltningstransaktioner, uden at det indskydende selskab ophører ved spaltningen. Denne adgang er udnyttet i de danske spaltningsregler i § 136, stk. 1, 2. pkt. I disse delvise spaltninger, hvor udelukkende en del af det indskydende selskabs aktiver og forpligtelser overføres til et eller flere modtagende selskaber, skal vederlaget tillige ydes til det indskydende selskabs aktionærer, og ikke til det indskydende selskab selv.

Spaltninger kan også gennemføres som en udskillelse af aktiver og forpligtelser til nye modtagende selskaber, der opstår som følge af spaltningen, til bestående selskaber eller til en kombination heraf.

De danske spaltningsregler omfatter således flere forskelligartede typer af spaltninger:

- Fuldstændig spaltning, hvor det indskydende selskab ophører som led i spaltningen, eller en delvis spaltning, der udelukkende indebærer, at en del af det indskydende selskabs aktiver og forpligtelser overføres til et eller flere modtagende selskaber,
- spaltning, hvor vederlaget til aktionærerne i det indskydende selskab ydes i aktier eller anpartar i de modtagende selskaber, helt i kontanter eller i en sammenblanding af disse to slags vederlag, og
- spaltning, hvor det eller de modtagende selskaber skal være nye selskaber, der opstår ved gennemførelsen af spaltningen, bestående selskaber, eller en kombination heraf.

Den eksisterende bestemmelse i § 136, stk. 2, fastslår, at § 6 a til § 6 c, § 33, stk. 1, og § 134 til § 134 i, gælder med de fornødne tilpasninger for spaltninger.

Den hidtidige henvisning i aktieselskabslovens § 136, stk. 2, til fusions- og stiftelsesbestemmelserne med de nødvendige tilpasninger, har i praksis givet anledning til fortolkningstvivl og uklarhed over retstilstanden på området. Det har vist sig vanskeligt at overskue, hvilke af fusionsbestemmelserne der gælder direkte, og hvilke der skal modificeres som følge af, at der er tale om en spaltning og ikke en fusion eller stiftelse. Det foreslås derfor ud fra et synspunkt om forenkling af regelanvendelsen, at der udarbejdes

selvstændige udfyldende spaltningsbestemmelser i aktieselskabsloven, så det bliver lettere at forstå og anvende spaltningsbestemmelserne.

Spaltningsdirektivet tager udgangspunkt i fusionsdirektivet. De foreslåede spaltningsregler tager som følge heraf også udgangspunkt i aktieselskabslovens fusionsregler.

Det fremgår af bestemmelsen i aktieselskabslovens § 136, stk. 2, hvilke bestemmelser i aktieselskabsloven som med de nødvendige tilpasninger finder anvendelse på spaltningstransaktioner. § 136, stk. 2, ophæves som følge af forslaget om udarbejdelse af udfyldende bestemmelser vedrørende spaltninger. Bestemmelsens stk. 3 bliver herefter stk. 2.

Efter den gældende bestemmelse i § 136, stk. 3, hæfter de modtagende selskaber og det eventuelt fortsat bestående indskydende selskab solidarisk og subsidiært for de forpligtelser, der i forbindelse med spaltningen enten er forblevet i det indskydende selskab eller er overført til de modtagende selskaber. Det enkelte selskab hæfter dog højst med et beløb svarende til nettoværdien af det modtagne eller resterende efter spaltningen, jf. bemærkningerne til 1992-loven. Bestemmelsen i stk. 3 skyldes et fællesskabsretligt krav fastsat i spaltningsdirektivets artikel 12, stk. 3.

Det foreslås, at aktieselskabslovens § 136, stk. 3, opretholdes uændret som stk. 2.

§ 136 a

I henhold til spaltningsdirektivets artikel 3 skal bestyrelserne i de selskaber, der deltager i spaltningen, udarbejde en spaltningsplan. Efter den gældende § 134 a, jf. § 136, stk. 2, skal bestyrelserne i de selskaber, der deltager i spaltningen, ligeledes udarbejde en spaltningsplan. I forslaget til aktieselskabslovens § 136 a er det præciseret, at det udelukkende er bestyrelserne i de bestående selskaber, som skal udarbejde spaltningsplanen. Årsagen hertil er, at bestyrelsen i det eller de eventuelle nye modtagende selskaber, som først opstår ved spaltningens eventuelle gennemførelse, ikke kan underskrive planen.

Der er intet til hinder for, at ledelsen i et selskab under stiftelse underskriver en spaltningsplan eller en fusionsplan. Dette skyldes, at en fusions- eller spaltningensplan udelukkende har karakter af et forslag til en aftale, der først bliver bindende, når og hvis de fusionerende selskabers respektive kompetente organer vedtager aftalen, jf. aktieselskabslovens § 134 e, stk. 1 og 2. På tidspunktet for en fusions- eller spaltningensplans underskrivelse erhverver de involverede selskaber derfor ingen rettigheder eller indgår nogen forpligtelser, jf. aktieselskabslovens § 12, stk. 1, og